

af, at det første var stillet saaledes af det forrige Finantsudvalg, hvis Medlemmer alle vare enige om Rigtigheden heraf, at det er fremsat i den nuværende Form. Den ærede Finantsminister har sagt: ja, men Overskuddet beholder I jo Herredømmet over. Det er ikke Tilfældet. Naar vi antage efter den her steds fundne Diskussion, at Overskuddet flyder ind i den fælles Kassebeholdning, saa skulde Finantsministeren, som Finantsminister for Kongeriget Danmark, med vort Samtykke kunne raade over tre Femtedele af denne Kassebeholdning, og de to Femtedele tilhøre altsaa Hertugdømmerne; men det er jo ikke Tilfældet, at vi have Raadighed over denne Deel af den fælles Kassebeholdning, naar det er saaledes, som Finantsministeren ogsaa indrømmer, at han antager, uden Videre at kunne disponere over de to Femtedele af Renterne til Hertugdømmernes Fordeel, uden dertil at behøve vort Samtykke; thi dette antager jeg er hans Mening.

Jeg kan saaledes ikke skjønne, at der kan være nogenfomhelst fornuftig Grund mod at optage den foreslaaede Paragraph; tværtimod forekommer det mig, at der er mange og vigtige Grunde, der tale for, at en Bestemmelse som den foreslaaede bliver optagen i Finantsloven. Jeg troer for det Første, at det vilde være yderst uheldigt for en sparsommelig og fornuftig Behandling af Finantsloven, naar vi ikke gaae den Vej, som de ærede Herrer og jeg have tilladt os at foreslaae.

Lad os tænke os, at to Mænd skulde gjøre en Reise i Fællesskab, og at hver af dem har sin Kassebeholdning, men at de have truffet den Overenskomst, at, naar de komme til Guden af deres Reise, saa skal Overskuddet slaas sammen og være fælles Eiendom. Jeg spørger dem, mine Herrer! om det er en Opfordring for hver enkelt af disse Mænd til at være sparsommelig, og om der ikke meget mere maa komme en Tilbøielighed ind hos dem begge til at bruge saa Meget af sin Beholdning som muligt, for at der tilsidst ikke skal blive noget Overskud, der kan komme den Anden til gode (Hør!); er det ikke aldeles saaledes, som det ligger i den menneskelige Natur. — Lad os dernæst lægge vel Mærke til, mine Herrer, netop for

at faae en fornuftig og sparsommelig Huusholdning under det constitutionelle System, at, hvis man overhovedet vil indrømme, og desværre, der synes at være Spor dertil, en politisk Majoritet Afgjørelsen af Finantsager, da er det aabenbart, at den Sikkerhed og Betyggelse, som man skulde have med Hensyn til en sparsommelig Bestyrelse af Landets Midler, savnes, men at denne Betyggelse dobbelt vil savnes, naar man under Forhold, som de nuværende, bestemmer, at, hvad de enkelte Landsdele, hvorpå her tales, kunne bespare og faae tilovers, skal ikke være deres eget, men skal blandes sammen i en fælles Kasse. Jeg spørger de ærede Herrer, om det er Noget, som de virkelig troe bidrager til at fremkalde nogen Tilbøielighed til Sparsommelighed. — Lad os fremdeles overveie, mine Herrer, at vi virkelig blive indskrænkede i vor Magt, og i politisk Henseende maaskee ville frembringe store Conflicter. Det er nemlig aabenbart, at, naar Overskuddet skal blandes sammen fra de forskjellige Landsdele, saa faae de Beslutninger, som vi her tage, Betydning for Slesvigs og Holsteens Finantser (Hør!) og det kan give Anledning til Klager fra deres Side, naar de synes, som om vi i vore Udgifter have været for rundeliggende, og at der som Følge deraf kommer for lidt Overskud i den fælles Kasse; men paa den anden Side kan det give Anledning til, at vi klage over, at Finantsbestyrelsen for Slesvig og Holsten har været for rundhaandet, og at det for Hertugdømmerne ydede Overskud er et forholdsviis for lille. Man reiser derved saaledes paaany disse Banskelligheder, man kaster paaany Stridsøblet ind om: „Prægravation“, idet ethvert finantsstel Spørgsmaal, som vi her afgjøre, enhver Udgift, som vi her bevilge, har Indflydelse paa Slesvigs og Holstens Finantser og kan give disse Landsdele Anledning til Klager; man kaster os saaledes ind i Strid og Uleilighed, fordi man, idet man giennemfører en Deling i Finantserne, standser der, hvor det endelige Resultat, nemlig Overskuddet, kommer frem. Dog, det Vigtigste af Alt er efter min Mening, at en saadan Fremgangsmaade nedbryder vor Forsatning (Hør!), idet den holstenske Støtte